

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa H. K., K. M., T. K., J. P., B. L. i M. S.
przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Kultury i Gminie Ł. o zapłatę, po rozpoznaniu
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lipca 2005 r., zażalenia pozwanego
Skarbu Państwa - Ministra Kultury na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 24
lutego 2005 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 23 stycznia 2004 r. Sąd Okręgowy w Ł. odrzucił apelację Skarbu Państwa Ministra Kultury od wyroku tego sądu z dnia 5 grudnia 2003 r. podnosząc, że odpis wyroku z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi tego pozwanego w dniu 31 grudnia 2003 r., a więc termin do jej wniesienia upłynął dnia 14 stycznia 2004 r., gdy tymczasem apelacja została wniesiona w dniu 19 stycznia 2004 r.

Zażalenie na to postanowienie Sąd Apelacyjny oddalił postanowieniem z dnia 12 maja 2004 r., przyjmując, że doręczenie wyroku z uzasadnieniem nastąpiło prawidłowo, na adres jednostki organizacyjnej Skarbu Państwa reprezentującej go w sprawie. Wniosek Skarbu Państwa Ministra Kultury o przywrócenie terminu do złożenia apelacji Sąd Okręgowy w Ł. oddalił postanowieniem z dnia 5 października 2004 r., którym także odrzucił ponownie wniesioną apelację.

Zażalenie na postanowienie z dnia 5 października 2004 r. Sąd Apelacyjny oddalił

postanowieniem z dnia 23 grudnia 2004 r. Na postanowienie to Skarb Państwa Minister Kultury wniósł kasację, która została odrzucona postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 24 lutego 2005 r., którym także został odrzucony wniosek o wstrzymanie wykonalności wyroku. W uzasadnieniu podniósł, że skoro zaskarżone postanowienie nie dotyczyło ani odrzucenia pozwu, ani umorzenia postępowania i zostało wydane w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji, to kasacja na nie przysługuje oraz, że „w sprawie nie zapadł jeszcze wyrok sądu drugiej instancji podlegający wstrzymaniu jego wykonania”.

Apelację natomiast Gminy - drugiego pozwanej - od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 5 grudnia 2003 r. Sąd Apelacyjny oddalił wyrokiem z dnia 9 marca 2005 r.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 24 lutego 2005 r. Skarb Państwa Minister Kultury wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i rozpoznanie zarzutów kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja przysługuje tylko na postanowienia sądu drugiej instancji w przedmiocie umorzenia postępowania i odrzucenia pozwu. Trafnie więc Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 24 lutego 2005 r. tę skargę odrzucił. Przy rozpoznaniu zażalenia wyłoniła się kwestia, czy Sąd Najwyższy mógł skontrolować trafność niezaskarżalnych postanowień, które nie podlegały zaskarżeniu w drodze zażalenia, a miały wpływ na rozpoznanie sprawy. Przyjmując, że w postępowaniu przed Sądem Najwyższym taka pośrednia kontrola jest dopuszczalna, to jednak do niej przeprowadzenia, poza wyjątkami nie wchodzącymi w sprawę w rachubę, wymagany jest wyraźny wniosek skarżącego w tej kwestii. Wniosek ten powinien wyraźnie wskazywać jakich tego rodzaju orzeczeń dotyczy.

Wprawdzie w zażaleniu na postanowienie z dnia 5 października 2004 r. odrzucające apelację wniosek o pośrednią kontrolę postanowienia oddalającego wniosek o przywrócenie terminu był zawarty, nie mniej nie został on uwzględniony, skoro zażalenie to zostało oddalone postanowieniem z dnia 23 grudnia 2004 r. W zażaleniu natomiast rozpoznawanym przez Sąd Najwyższy brak wyraźnego wniosku skarżącego o taką pośrednią kontrolę postanowienia oddalającego wniosek o przywrócenie terminu (art. 380 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.).

Poza tym w ramach pośredniej kontroli można badać postanowienia, od których zażalenie nie przysługiwało, a mogły mieć wpływ na treść zaskarżonego postanowienia, ale sądu drugiej instancji. Tymczasem wniosek skarżącego o przywrócenie terminu do

wniesienia apelacji rozstrzygał Sąd pierwszej instancji.

Na marginesie można zauważyć, że to sam skarżący w piśmie z dnia 30 lipca 1999 r. oznaczył jako adres strony pozwanej Skarbu Państwa Ministra Kultury i Sztuki - Centrum (...) ul. K. Ponadto pełnomocnik Skarbu Państwa wskazał już w piśmie z dnia 14 marca 2002 ten adres, jako swój adres. Na niego był zawiadamiany zarówno Skarb Państwa, jak i pełnomocnik. Skarb Państwa skierował wniosek o doręczenie wyroku Sądu pierwszej instancji wraz z uzasadnieniem z prezentatą zawierającą również ten adres.

W tym stanie rzeczy odpis wyroku z uzasadnieniem doręczony został prawidłowo, bo na wskazany przez stronę adres Ministerstwa Kultury Centrum (...), w dniu 31 grudnia 2003 r. i od tej daty biegł termin do wniesienia apelacji.

Przesłanie przesyłki na ten adres ze wskazaniem także imienia i nazwiska radcy prawnego, który go podał także jako swój adres, nie wywołuje negatywnych skutków dla takiego doręczenia.

Z powyższych względów zażalenie uległo oddaleniu (art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - prawo o ustroju sądów powszechnych, Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98).